روایت تصنیف سکندر

بسم الله الرحمن الرحیم

هي روایت شتر اسوار کسیکا تها رسول
اوس جگه شهر مدینی مین هوا اوسکا نزول
جس محلّه مین بهم رهتی تهی حسنین بتول
ایک لڑکی کهڑي دروازی پو بیمار ملول
خط لیے کهتي تهي پردی سی لکي زار و نزار
ایدهر آ تجکو خداکي قسم اي ناقه سوار

بند دویم
ناگهان سن شتر اسوار وه آواز حزین
باادب آنکي کهنی لگا پردی کی قرین
کوئي اس گهر مین دلاسی کو تیری هي کیا نهین

انتی

نام لی بی بی کی شاهیدونکی یهی کهتا تها

دیکهو نانا نبی یه حال میری پیارون کا

هات مهونڈی سی کٹای پڑا بهای عباس

اور کٹی مشک و علم ره کیا هی لاشکی پاس

٣٨ دیکهو اکبر کو نبی خون روان تالوسی

تیری صورت سی جسی فرق نهین یکمو سی

اوسکا مکهڑا هی چهپا خاک بهری کیسوسی

یه ستم سهتا هون امتکا تمهاری رو رو

بنی قاسم کی کٹی هین پڑی مهدی بهری هات

اور اوسی کهیری هوی سوتی هی مردونکی برات

٣٩ لاشکی بیچ جو قاسم کی هی تنها لاشا

یه

میری مکتوب سبھی طول امل ہو کوتاہ میری مکتوب

نہ ہی جسکی نظر مین کہین یک حرف گناہ

واسطی فاطمہ صغرا کی ہو بخشش کی نگاہ

آب رحمت سی میری جرم کا نامہ دہودال

ہوئی شبیر کی خاطر سی یہ منظور سوال

تمت تمام شد

تمت تمام شد